

[Dohrmann]

selv om man gør det, absolut ikke er et parti, man kan regne med trækker i positiv retning. Det var kort og godt at betegne som sort tale, det meste af det, hr. Fogh Rasmussen sagde.

Hr. Fogh Rasmussen omtaler f.eks. grænsehandelen. Ja, det er da rigtigt, at der er i stribevis af butikker, der er lukket på den danske side af grænsen, hvorimod handelen blomstrer på den anden side, hvor der er kilometerlange køer, men hvorfor er det gået sådan, og hvem har bevirket det? Det har såmænd de regeringspartier, som først foreslog en julepakke og senere påskepakken; det gav virkelig dødsstødet til de danske forretninger nord for grænsen og fik tyskernes forretningsliv til at blomstre. Derfor burde hr. Fogh Rasmussen have tilføjet, at regeringspartiet Venstre beklagede den store fejl, det begik de to gange, da det gik ind for de store afgiftsforhøjelser.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg vil gerne stille hr. Fogh Rasmussen et spørgsmål i anledning af hans udtalelser om de kommunale budgetrammer og om miljøudgifterne, for jeg synes, det var en underlig sløret melding, der kom fra hr. Fogh Rasmussen.

Jeg har set, at indenrigsministeren i Fyens Stiftstidende den 23. oktober 1986 udtaler, at regeringen ikke skal blande sig – det er en meget ren og klar udtalelse – i, hvordan kommunerne fjerner disse 1½ mia. kr. fra budgetterne. Dermed siger indenrigsministeren ganske klart, at disse nedskæringer også gerne må ramme miljøet.

Nu forstod jeg ikke helt, om det egentlig også var det, hr. Fogh Rasmussen og Venstre mente, men det kunne være rart at vide, hvad der er regeringens og de enkelte regeringspartiers melding i den sag, for den er tåget og uklar, i hvert fald sådan som hr. Fogh Rasmussens bemærkninger fremstod. Jeg forstod ikke rigtig, om hr. Fogh Rasmussen mente, at miljøet skulle sikres. Jeg tror egentlig, at hr. Fogh Rasmussen antydede, at det ville være heldigt, om miljøet blev sikret, men samtidig synes jeg, at jeg i det, hr. Fogh Rasmussen sagde, hørte noget, der godt kunne forstås sådan, at hr. Fogh Rasmussen var enig med indenrigsministeren, og så skal

miljøet jo ikke sikres. Derfor synes jeg, at det ville være passende, om hr. Fogh Rasmussen gjorde det helt klart, hvad der er meldingen på dette punkt.

Hvad angår det, fru Pia Kjærsgaard sagde om indtægter og udgifter, synes jeg, det ville være rart, om Fremskridtspartiet en dag fremlagde en skitse til, hvordan det skulle kunne lade sig gøre stort set at hindre skatteudskrivning og samtidig fjerne realrenteafgiften, forbedre pensionisternes vilkår og dele ud til alle, der har det dårligt, osv. Det ville være rart engang at se en sådan skitse, for det ville jo være fremragende, hvis noget sådant kunne lade sig gøre.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Først vil jeg sige til hr. Camre, at jeg finder det klagende, at hr. Camre her fra talerstolen bekræftede, at Socialdemokratiet ikke har noget imod højere skatter og et øget skattetryk. Det, jeg gjorde, var, at jeg beklagede, at det har været nødvendigt at køre med så højt et skattetryk, som tilfældet er, hvorefter jeg forklarede, hvorfor det har været nødvendigt at gøre det, og gjorde opmærksom på, at det også er Venstres klare mål, at skattetrykket gradvis skal sænkes, når de samfundsøkonomiske betingelser herfor er til stede.

Det er ikke rigtigt, når fru Pia Kjærsgaard kalder realrenteskatten umoralsk. Det er rigtigt, at realrenteskatten lægger en beskatning på pensionsopsparingen, men modstykket er, at inflationen i samfundet på grund af de større indtægter til statskassen og statskassens lavere og faldende underskud også er reduceret, og den lavere inflation er til fordel for dem, der har sparet op til privat pension. Realrenteskatten har altså i virkeligheden været en medvirkende årsag til at sænke inflationen, hvilket igen bedre beskytter pensionisternes købekraft.

Jeg må for en sjælden gangs skyld erklære mig helt enig med hr. Albrechtsen, nemlig i hans efterlysning af nogle kontante forslag fra Fremskridtspartiet, for det kan nu engang ikke lade sig gøre – selv ikke for fru Pia Kjærsgaard – både på det nærmeste at afskaffe beskatningen og så at undgå at skære ned på sygehusene og tilmed udlove store forbedringer til dem, som fru Pia Kjærsgaard